

Sygn. akt I Ns 110/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Kazimierz Firlej

Protokolant: sekr. sądowy Katarzyna Boczek

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2017 roku w Suchej Beskidzkiej na rozprawie

sprawy z wniosku B. S.

z udziałem J. L. (1), J. L. (2), R. K., A. K. (1), S. S., I. T. (1), A. H., A. W. (1), D. E., H. J., M. C. (1), J. N. (1), W. C., R. G., A. G., V. L., M. C. (2), F. K. (1), A. B., T. B., E. S., W. K., I. K., K. K. (1), A. N. (1), K. K. (2), B. K., S. R., J. G., P. P. i K. P.

o zasiedzenie

postanawia:

1. stwierdzić, że J. J. (1) syn W. i M. i S. J. córka J. i M., nabyli przez zasiedzenie z dniem 31 grudnia 1988 roku, na prawach wspólności ustawowej, prawo własności działek:

- nr: (...), (...), (...), (...), (...), (...), o łącznej pow. 0,8677 ha, położonych w Ż., jedn. rej. nr (...), obręb nr (...) Ż.,

- nr: (...), (...), (...), (...), o łącznej pow. 0,3847 ha, położonych w Ż., jedn. rej. nr (...), obręb nr (...) Ż.;

2. stwierdzić, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

UZASADNIENIE

postanowienia Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej

z dnia 25 maja 2017 r., sygn. akt I Ns 110/15

Wnioskiem z dnia 20 grudnia 2013 r. (k. 2) wnioskodawczyni B. S., działając przez pełnomocnika (pełnomocnictwo k. 7), wniosła o stwierdzenie, że J. J. (1), s. W. i M. oraz jego żona S. J., c. J. i M., zd. S., stali się z dniem 4 listopada 1971 r. z mocy samego prawa właścicielami nieruchomości składającej się z działek ewidencyjnych nr: (...), położonych w Ż..

Na rozprawie w dniu 4 grudnia 2014 r. (k. 61) uczestniczki I. T. (1) i A. H. zgodziły się z wnioskiem.

W odpowiedzi na wniosek z dnia 13 lipca 2015 r. (k. 86) uczestniczka A. W. (1) się mu sprzeciwiła.

W odpowiedzi na wniosek z dnia 27 sierpnia 2015 r. (k. 99) uczestnicy J. N. (1), A. B. i T. B. oświadczyli, że nie zgadzają się z wnioskiem o uwłaszczenie, podobnie jak i V. L., A. W. (1), J. L. (1), A. K. (1), F. K. (2), H. J., J. L. (2) i M. K., którzy złożyli oświadczenie w piśmie z dnia 28 listopada 2015 r. (k. 123).

Z wnioskiem zgodzili się natomiast w pismach z dnia 27 listopada 2015 r. uczestnicy: J. G. (k. 126), K. K. (2) (k. 127), P. P. (k. 128) i B. K. (k. 129) oraz w piśmie z dnia 2 grudnia 2015 r. (k. 135) K. P. i w piśmie z dnia 1 grudnia 2015 r. (k. 137) A. S..

W piśmie z dnia 25 sierpnia 2016 r. (k. 217) wnioskodawczyni zmodyfikowała żądanie wniosku w ten sposób, że wniosła o stwierdzenie, że J. J. (1), s. W. i M. oraz jego żona S. J., c. J. i M., zd. S., nabyli z dniem 31 grudnia 1988 r. przez zasiedzenie, na prawach wspólności majątkowej małżeńskiej, własność nieruchomości składającej się z działek ewid. nr: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), położonych w Ż.. Wnioskodawczyni wskazała, że dotychczasowe postępowanie dowodowe nasuwa wątpliwość czy zaistniały wszystkie przesłanki konieczne do nabycia przedmiotowych nieruchomości przez uwłaszczenie, jednakże nie budzi żadnej wątpliwości, że J. i S. J. byli najpóźniej od 31 grudnia 1968 r. nieprzerwanie ich samoistnymi posiadaczami, aż do swojej śmierci, w związku z czym przyjmując ich złą wiarę i biorąc pod uwagę 20 letni okres niezbędny do zasiedzenia, nabyli oni przedmiotową nieruchomość z dniem 31 grudnia 1988 r.

W odpowiedzi na zmodyfikowany wniosek z dnia 26 października 2016 r. (k. 264) uczestniczka A. W. (1), działając przez pełnomocnika (pełnomocnictwo k. 107), wniosła o oddalenie wniosku w całości oraz o zasądzenie na rzecz uczestniczki kosztów postępowania według norm przepisanych.

W piśmie z dnia 2 listopada 2016 r. (k. 265) uczestnicy V. L., H. J., J. L. (1), R. K., A. K. (1) i J. L. (2) oświadczyli, że nie zgadzają się również ze zmodyfikowanym wnioskiem B. S.. Tożsame oświadczenie złożyła uczestniczka D. E. pismem z dnia 29 października 2016 r. (k. 268).

Na rozprawie w dniu 18 maja 2017 r. (k. 336) pełnomocnik wnioskodawczyni wniósł jak we wniosku z dnia 25 sierpnia 2016 r. oraz o zasądzenie kosztów postępowania. Pełnomocnik uczestniczki A. W. (1) wniósł o oddalenie wniosku i zasądzenie kosztów postępowania, natomiast uczestniczki D. E. i V. L. przychyliły się do stanowiska pełnomocnika uczestniczki A. W. (1) i oświadczyły, że nie liczą kosztów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przedmiot sprawy stanowią położone w Ż. działki o numerach ewidencyjnych.: (...) o pow. 0,0189 ha, (...) o pow. 0,1518 ha, (...) o pow. 0,1208 ha, (...) o pow. 0,1219 ha, (...) o pow. 0,1227 ha, (...) o pow. 0, (...) o łącznej pow. 0,8677 ha, jednostka rejestrowa nr (...), obręb nr (...) Ż. oraz działki ewidencyjne nr (...) o pow. 0,1043 ha, (...) o pow. 0,1222 ha, (...) o pow. 0,0579 ha, (...) o pow. 0,1003 ha, o łącznej pow. 0,3874 ha, jednostka rejestrowa nr (...), obręb nr (...) Ż..

W operacie ewidencji gruntów wsi Ż. w pozycji rejestrowej nr (...) ujawniono jako władającą J. L. (3), c. J. i A.. Natomiast w pozycji rejestrowej nr (...) jako współwłaścicieli wpisano J. L. (3), c. J. i A. w udziale 7/16 części oraz J. N. (1), c. (...), w udziale 9/16 części.

W obu pozycjach rejestrowych brak jest adnotacji o uwłaszczeniu aktem własności ziemi objętych nimi działek.

Działka ewidencyjna nr (...) powstała z parceli gruntowej liczby katastralnej (...), nr (...) z części p. gr. I. kat. (...), nr (...) z części p. gr. I. kat. (...), nr (...) z p. gr. I. kat. (...), nr (...) z p. gr. I. kat. (...), nr (...) z p. gr. I. kat. (...), objętych wykazem hipotecznym lwh (...).

Działka ewidencyjna nr (...) powstała z części p.gr. I. kat. (...) – brak w spisie parcelowym, części p. gr. nr (...), objętej wykazem hipotecznym lwh (...) oraz z części p. gr. I. kat. (...), objętej księgą wieczystą nr (...).

Działka ewidencyjna nr (...) powstała z p. gr. I. kat. (...), a nr (...) z części p. gr. I. kat. (...), objętych księgą wieczystą nr (...).

Działka ewidencyjna nr (...) powstała z części p. gr. I. kat. (...), objętej księgą wieczystą nr (...).

Dowód: mapa do celów prawnych, wypis z rejestru gruntów i wykaz zmian gruntowych dla jedn. rej. nr (...) (k. 16) i (...) (k. 16), zaświadczenie Starostwa Powiatowego w Suchoj Beskidzkiej z dnia 18 grudnia 2013 r. (k. 16), wydruk z ksiąg wieczystych nr: (...) (k. 16), (...) (k. 16) i (...) (k. 16)

Własność nieruchomości opisanej w wykazie hipotecznym lwh (...) gm. kat. Ż., składającej się m. in. z działek p. gr. I. kat. (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), wpisana jest na rzecz: J. N. (2) w 3/8 części, L. N. w 3/16 częściach, J. z W. N. w 3/16 częściach, L. N. w 1/16 części, J. z W. N. w 1/16 części, J. z N. L. w 1/16 części oraz L. N. w 1/16 części.

Z kolei działka p. gr. I. kat. (...) nie figuruje w spisie parcelowym dla gm. kat. Ż..

Dowód: poświadczenia Sądu Rejonowego w Wadowicach IX Zamiejscowego Wydziału Ksiąg Wieczystych z siedzibą w Suchej Beskidzkiej z dnia 20 grudnia 2013 r. nr: (...) (k. 16) i (...) (k. 16)

W księdze wieczystej nr (...), dla m.in. p. gr. I. kat. (...), jako właściciele ujawnieni pozostawali C. N. (1) w 24/128 częściach, H. N. w 24/128 częściach, A. P. (1) w 8/128 częściach, H. W. w 16/128 częściach, A. W. (2) w 16/128 częściach, J. L. (4) w 16/128 częściach, J. W. (1) w 16/128 częściach, E. P. (1) w 5/128 częściach i M. P. (1) w 5/128 częściach.

W księdze wieczystej nr (...), dla m.in. p. gr. I. kat. (...) i (...), jako właściciele pozostawali ujawnieni A. N. (2) w 960/9600 częściach, C. N. (1) w 360/9600 częściach, H. N. w 360/9600 częściach, W. J. w 800/9600 częściach, A. A. w 1920/9600 częściach, W. J. w 400/9600 częściach, A. P. (1) w 120/9600 częściach, J. N. (2) w 720/9600 częściach, L. N. w 360/9600 częściach, W. R. w 144/9600, M. L. w 144/9600, Z. L. w 144/9600 częściach, J. N. (1) w 360/9600 częściach, L. N. w 120/9600 częściach, J. N. (1) w 120/9600 częściach, A. N. (2) w 960/9600 częściach, J. L. (3) w 120/9600 częściach, L. N. w 120/9600 częściach, R. L. w 144/9600 częściach, A. L. (1) w 36/9600 częściach, T. L. w 36/9600 częściach, A. L. (2) w 36/9600 częściach, H. L. w 36/9600 częściach, H. W. w 240/9600 częściach, A. W. (2) w 240/9600 częściach, J. L. (4) w 240/9600 częściach, J. W. (1) w 240/9600 częściach, E. P. (1) w 75/9600 częściach i M. P. (1) w 45/9600 częściach.

W księdze wieczystej nr (...), obejmującej m.in. p. gr. I. kat. (...), jako właściciele pozostawali ujawnieni A. N. (2) w 64/256 częściach, C. N. (1) w 24/256 częściach, H. N. w 24/256 częściach, A. P. (2) w 8/256 częściach, A. N. (2) w 64/256 częściach, H. W. w 16/256 częściach, A. W. (2) w 16/256 częściach, J. W. (2) w 16/256 częściach, J. W. (1) w 16/256 częściach, E. P. (2) w 5/256 częściach, M. P. (2) w 3/256 częściach.

Dowód: wydruk z ksiąg wieczystych nr: (...) (k. 16), (...) (k. 16) i (...) (k. 16)

J. L. (3) wraz mężem L. L. (2) oraz dziećmi mieszkali w Ż. do około 1963 r., kiedy wyjechali całą rodziną pod J. do R., do domu ich syna E. L.. Wyjechała wówczas z nimi również ich córka A. W. (1).

Uczestniczki D. E. i V. L. są córkami E. L., który zmarł w 1991 r.

W tym samym budynku mieszkalnym w Ż. wraz z rodziną L. zamieszkiwała J. N. (1), będąca żoną brata J. L. (3). J. N. (1) mieszkała w Ż. od urodzenia w 1908 r. do 1950 r., kiedy przeprowadziła się wraz z rodziną, w tym m.in. z synem – uczestnikiem J. N. (1) do Z..

Dowód: zeznania świadka J. B. (1) (k. 207-208, czas nagrania: 00:10:45), zeznania świadka Z. K. (k. 61/2, k. 208-208/2, czas nagrania: 00:32:05), zeznania świadka S. S. (k. 62, k. 208/2-209, czas nagrania: 00:51:12), zeznania świadka J. J. (5) (k. 209-209/2, czas nagrania: 01:31:12), zeznania świadka S. L. (k. 209/2, czas nagrania: 01:46:12), zeznania wnioskodawczyni B. S. (k. 62, k. 333/2-334, czas nagrania: 00:05:41), zeznania uczestniczki I. T. (1) (k. 62/2), zeznania uczestniczki A. H. (k. 62/2), zeznania uczestniczki A. B. (k. 334, czas nagrania: 00:28:43), zeznania uczestniczki D. E. (k. 334-335, czas nagrania: 00:36:48), zeznania świadka V. L. (k. 335, czas nagrania: 01:01:54), zeznania uczestnika J. N. (1) (k. 335/2, czas nagrania: 01:14:40), cz. zeznania uczestniczki A. W. (1) (k. 209-210, czas nagrania: 02:00:24, k. 335/2-336, czas nagrania: 01:26:18)

W dniu 1 lutego 1963 r. J. L. (3) oraz J. N. (1) działająca imieniem własnym, jak również imieniem małoletniej A. N. (2), T. B., M. C. (3), J. N. (1), C. N. (2) i S. N. sprzedali Gminnej Spółdzielni (...) w M. reprezentowanej przez S. P. i S. G., całą działkę budowlaną I. kat. (...) oraz działkę gruntową I. kat. (...) z nieruchomości objętej wykazem hipotecznym

(...) dla gminy katastralnej Ż.. Na nieruchomości tej znajdował się budynek mieszkalny zajmowany przez rodzinę L. i N. przed ich wyjazdem. Budynek został przeznaczony na sklep, który istnieje do dnia dzisiejszego.

Dowód: akt notarialny z dnia 1 lutego 1963 r., Rep. A Nr (...) (k. 230-232), zeznania świadka Z. K. (k. 208-208/2, czas nagrania: 00:32:05), zeznania świadka S. S. (k. 208/2-209, czas nagrania: 00:51:12), zeznania świadka S. L. (k. 209/2, czas nagrania: 01:46:12), zeznania uczestniczki D. E. (k. 334-335, czas nagrania: 00:36:48), cz. zeznania uczestniczki A. W. (1) (k. 209-210, czas nagrania: 02:00:24, k. 335/2-336, czas nagrania: 01:26:18)

W okresie od wyjazdu rodziny L. z Ż. do najpóźniej roku 1968 r., J. L. (3) wraz z mężem sprzedali w sposób nieformalny przedmiotowe działki J. i S. J..

Dowód: zeznania świadka A. K. (2) (k. 61/2), zeznania świadka J. B. (1) (k. 207-208, czas nagrania: 00:10:45), zeznania świadka Z. K. (k. 61/2, k. 208-208/2, czas nagrania: 00:32:05), zeznania świadka S. S. (k. 62, k. 208/2-209, czas nagrania: 00:51:12), zeznania świadka J. J. (5) (k. 209-209/2, czas nagrania: 01:31:12), zeznania wnioskodawczyni B. S. (k. 333/2-334, czas nagrania: 00:05:41), zeznania uczestniczki I. T. (1) (k. 62/2), zeznania uczestniczki A. H. (k. 62/2)

L. przyjeżdżali bowiem jeszcze przez jakiś czas do Ż.. Sprzedawali wówczas pozostałe im działki. Działki od L. nabyli M. J., W. A., J. B. (2), S. K., czy też T. L. – brat L. L. (2), który kupił kilka działek rolnych i leśnych. Zdarzało się, że L. L. (2) prosił o zakupienie działki, ponieważ nie miał pieniędzy na powrót do R..

Na przedmiocie sprawy rosły drzewa, które L. ścięli i sprzedali. Było to jeszcze przed nabyciem ich działek przez J.. W latach 1961-1962 drzewo kupował od L. J. J. (5).

Potem J. i L. L. (2) nie interesowali się już sprzedanymi działkami.

Dowód: zeznania świadka Z. K. (k. 61/2), zeznania świadka J. B. (1) (k. 207-208, czas nagrania: 00:10:45), zeznania świadka S. S. (k. 62, k. 208/2-209, czas nagrania: 00:51:12), zeznania świadka J. J. (5) (k. 209-209/2, czas nagrania: 01:31:12), zeznania świadka S. L. (k. 209/2, czas nagrania: 01:46:12), zeznania wnioskodawczyni B. S. (k. 333/2-334, czas nagrania: 00:05:41)

J. N. (1) bardzo rzadko przyjeżdżała do Ż., a jeżeli już to przyjeżdżała w odwiedziny do swoich sióstr Z. M. i G. K..

Dowód: zeznania uczestniczki A. B. (k. 334, czas nagrania: 00:28:43)

J. L. (3) zmarła w dniu 19 lutego 1971 r., a jej mąż L. L. (2) w dniu 28 marca 1975 r. Do śmierci mieszkali w R. u syna E..

Ich córka - uczestniczka A. W. (1) urodziła się w dniu (...)

Dowód: odpisy skrócone aktów zgonu nr: (...) (k. 87), nr (...) (k. 87), odpis skrócony aktu urodzenia nr (...) (k. 88), cz. zeznania uczestniczki A. W. (1) (k. 209-210, czas nagrania: 02:00:24)

J. J. (1) zawarł z S. J., zd. S. związek małżeński w dniu 10 lutego 1947 r. Posiadali ono czworo dzieci: wnioskodawczynię B. S., uczestniczki A. H. i I. T. (2) oraz A. J., który zmarł jako bezdzietny kawaler w dniu 25 maja 2009 r.

J. J. (1) zmarł w dniu 11 października 1991 r., natomiast S. J. zmarła w dniu 4 października 1993 r.

Dowód: odpisy skrócone aktów zgonu nr: (...) (k. 9), (...) (k. 10), (...) (k. 11); odpisy skrócone aktów małżeństwa nr: (...) (k. 12), (...) (k. 13), (...) (k. 14) i (...) (k. 15), zeznania wnioskodawczyni B. S. (k. 62)

Po zakupie przedmiotowych działek J. J. (1) i S. J. objęli je w posiadanie. Przedmiotowe działki weszły w skład należącego do rodziców wnioskodawczyni gospodarstwa rolnego. Użytkowali je rolniczo sądząc na nich ziemniaki, siejąc zboże, wypasając krowy, kosząc trawę.

Po śmierci J. i S. J. przedmiotowe działki objęła w posiadanie ich córka wnioskodawczynie B. S. wraz z mężem S. S..

W trakcie korzystania z przedmiotu sprawy przez najpierw J. i S. J., a następnie rodzinę wnioskodawczynie, nikt nie zgłaszał do nich pretensji.

Dowód: zeznania świadka A. K. (2) (k. 61/2), zeznania świadka J. B. (1) (k. 207-208, czas nagrania: 00:10:45), zeznania świadka Z. K. (k. 61/2, k. 208-208/2, czas nagrania: 00:32:05), zeznania świadka S. S. (k. 62, k. 208/2-209, czas nagrania: 00:51:12), zeznania wnioskodawczynie B. S. (k. 62, k. 333/2-334, czas nagrania: 00:05:41), zeznania uczestniczki I. T. (1) (k. 62/2), zeznania uczestniczki A. H. (k. 62/2)

Urząd Miejski w M. nie posiada dokumentów oraz decyzji podatkowych z lat 60-tych i 70-tych ubiegłego wieku dotyczących gruntów położonych w Ż., z uwagi na pięcioletni obowiązek przechowywania dokumentów księgowych i dziesięcioletni rejestrów wymiarowych.

Dowód: pismo Urzędu Miejskiego w M. z dnia 5 września 2016 r. (k. 234)

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia.

Sąd nie dał wiary zeznaniom uczestniczki A. W. (1) w zakresie w jakim twierdziła, że jej rodzice J. i L. L. (4) dzierżawili sąsiadom należące do nich nieruchomości, natomiast ich nie sprzedawali, jak również, że T. L. miał jedynie opiekować się działkami jej rodziców i je dzierżawić, natomiast ich nie kupił (k. 210). Stanowisko uczestniczki pozostawało w sprzeczności z zeznaniami świadków A. K. (2), Z. K., J. B. (1), S. S., J. J. (5), S. L. i wnioskodawczynie B. S.. Sąd wziął przy tym pod uwagę, że A. K. (2), Z. K., J. B. (1), J. J. (5) i S. L. byli osobami obcymi dla stron postępowania, a z uwagi na swój wiek posiadali oni wiedzę na temat przedmiotowych działek z własnych obserwacji. Z. K. i J. B. (1) w latach 60-tych wykonywali prace rolne na przedmiotowych działkach na zlecenie J., J. B. (1) otrzymywał od nich za nie wynagrodzenie. Ponadto J. J. (1) w latach 70-tych mówił J. B. (1), które działki kupił od L., podobnie jak i S. S., jeszcze przed jego ślubem z wnioskodawczynią w 1983 r. Z kolei S. L. zeznał, że jego ojciec T. L. zakupił działki od L.. Jako bezpośredni potomek T. L. miał on z pewnością rzetelniejszą wiedzę na ten temat niż wnioskodawczynie, która wyjechała z Ż. wraz z rodzicami początkiem lat 60-tych. Dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd miał również na uwadze, że uczestniczka A. B. nie miała wiedzy na temat sprzedaży gruntów i nie wiedziała, gdzie są one położone. Zeznała, że wyjechała z Ż. kiedy miała 5 lat. Jakie działki były objęte wnioskiem nie orientowały się również D. E. oraz V. L., podobnie jak i uczestnik J. N. (1), który obecnie mieszka w B., a z Ż. wyprowadził się w 1950 r. Osoby te nie mogły zatem posiadać bezpośrednich wiadomości na temat przedmiotu sprawy.

Sąd odmówił również waloru wiarygodności twierdzeniom uczestniczki A. W. (1) dotyczącym tego, że S. S., a potem B. S. pytali ją czy przepisałaby całą posiadłość na ich syna R., mówiąc, że i tak jej tego nikt nie kupi (k. 336). Sąd miał bowiem na uwadze, że uczestniczka nie powoływała takich okoliczności podczas pierwszego przesłuchania (k. 209/2-210). Nie potwierdził ich również pozostały zebrany w sprawie materiał dowodowy.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 172 k.c. w brzmieniu nadanym przez ustawę z dnia 28 lipca 1990 r. o zmianie ustawy kodeks cywilny (Dz. U. z 1990 r. Nr 55, poz. 321), obowiązującym od 1 października 1990 r. posiadacz nieruchomości nie będący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dwudziestu jako posiadacz samoistny, chyba że uzyskał posiadanie w złej wierze (zasiedzenie). Natomiast § 2 tego artykułu stanowi, iż po upływie lat trzydziestu posiadacz nieruchomości nabywa jej własność, choćby uzyskał posiadanie w złej wierze.

Nabycie własności w drodze zasiedzenia uzależnione zostało zatem, zgodnie z art. 172 k.c., od spełnienia dwóch przesłanek: samoistnego posiadania oraz upływu odpowiedniego okresu czasu, którego długość zależy od dobrej lub złej wiary posiadacza. Dobra wiara ma to znaczenie, że skraca termin zasiedzenia. Natomiast z art. 336 k.c. wynika, że posiadaczem samoistnym rzeczy jest ten, kto postępuje z rzeczą jak właściciel, o czym świadczą okoliczności

dostrzegalne dla innych osób, wyrażając tym samym wolę wykonywania względem niej prawa własności. Posiadanie samoistne jest to takie posiadanie, w którym osoba będąca posiadaczem traktuje siebie jak właściciela i w odniesieniu do nieruchomości zachowuje się tak jak właściciel. Artykuł 339 k.c. przewiduje, domniemanie, że ten kto rzeczą faktycznie włada, jest posiadaczem samoistnym, z kolei art. 340 k.c. domniemanie ciągłości posiadania.

Jeśli chodzi o drugą przesłankę zasiedzenia, tj. upływ czasu, to art. 172 k.c. określa dla nieruchomości dwudziestoletni i trzydziestoletni termin zasiedzenia. Terminy te zostały wprowadzone przez wyżej powołaną ustawę z dnia 28 lipca 1990 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny. Poprzednio wynosiły odpowiednio dziesięć i dwadzieścia lat. Jeżeli bieg zasiedzenia rozpoczął się, ale nie zakończył przed wejściem w życie wyżej wymienionej noweli, mają zastosowanie terminy dwudziestoletni i trzydziestoletni (art. 9 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r.). Krótsze natomiast terminy zasiedzenia znajdują zastosowanie w sytuacji, gdy zasiedzenie nastąpiło przed tą datą, tj. przed dniem 1 października 1990 r. (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 1991 r., sygn. akt III CZP 73/90).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazania wymaga, że wnioskodawczynie podnosiła, iż jej poprzednicy prawni J. J. (1) i S. J. mieli pozostawać w samoistnym posiadaniu przedmiotowej nieruchomości co najmniej od 1968 r., zatem zastosowanie znalazłby art. 172 k.c. w brzmieniu sprzed 28 lipca 1990 r., przewidujący krótszy termin do zasiedzenia.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż objęcie w posiadanie położonych w Ż. działek o aktualnych numerach ewidencyjnych: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) i (...) nastąpiło po zawarciu nieformalnej umowy sprzedaży przez J. i L. L. (2) z J. i S. J. w latach 60-tych ubiegłego wieku. Od tego czasu nikt nie zgłaszał roszczeń w stosunku do przedmiotu sporu i się nim nie interesował. Rodzice wnioskodawczynie korzystali z przedmiotowych działek rolniczo, sadzili na nich ziemniaki, siali zboże, paśli krowy, kosili trawę. Rodzice wnioskodawczynie podejmowali w stosunku do przedmiotowej nieruchomości czynności, które wskazywały, iż władają nią jak właściciele i za takich też byli uważani przez inne osoby. Po śmierci małżonków J. posiadanie nad przedmiotem sporu objęła ich córka B. S. wraz z mężem. Domniemania samoistności oraz ciągłości posiadania nieruchomości przez J. J. (1) i S. J., a następnie wnioskodawczynię - wynikające z art. 339 k.c. i art. 340 k.c. – nie zostały obalone. Postępowanie dowodowe nie wykazało, aby małżonkowie J., podobnie jak i inne osoby, które nabyły działki od L., dzierżawili je. Uznać zatem należało, że posiadanie poprzedników prawnych wnioskodawczynie, jak i następnie jej samej było samoistne.

Jednocześnie zauważenia wymaga, że kwestia w jaki sposób J. weszli w posiadanie przedmiotu sprawy ma znaczenie tylko dla oceny dobrej lub złej wiary. Bez znaczenia zatem pozostawało, czego nie udało się ustalić, czy w sposób nieformalny swój udział w przedmiotowych działkach przekazała małżonkom J. również J. N. (1).

Biorąc pod uwagę, że rodzice wnioskodawczynie nabyli posiadanie nieruchomości na podstawie umowy mającej na celu przeniesienie własności, zawartej bez zachowania formy aktu notarialnego, przyjąć należało, że pozostawali oni w złej wierze. Musieli bowiem zdawać sobie sprawę z tego, że nie nabywają w ten sposób prawa własności, a obejmując w posiadanie przedmiotowe działki, że nie posiadają do nich żadnego tytułu prawnego.

Pozostawanie przez J. i S. J. w złej wierze oznacza, iż wymagany okres do zasiedzenia przedmiotowych działek w złej wierze wynosił zgodnie z art. 172 § 2 k.c. dwadzieścia lat. Za początek biegu terminu zasiedzenia Sąd przyjął najpóźniej dzień 31 grudnia 1968 r., co skutkowało ustaleniem, że z dniem 31 grudnia 1988 r. J. J. (1) i S. J. nabyli przez zasiedzenie do majątku objętego wspólnością ustawową małżeńską prawo własności położonych w Ż. działek o nr ewidencyjnych: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) i (...).

Stosownie do przepisu art. 31 § 1 k.r.o. z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków. W dacie nabycia przez J. i S. J. prawa własności przedmiotowej nieruchomości pozostawali oni w związku małżeńskim i w ustawowej wspólności majątkowej

małżeńskiej, dlatego też nabyte w drodze zasiedzenia działki weszły do majątku wspólnego poprzedników prawnych wnioskodawcy.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w pkt 1 sentencji.

O kosztach Sąd rozstrzygnął jak w pkt 2 sentencji postanowienia, w oparciu o art. 520 § 1 k.p.c. zgodnie, z którym każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.